

Pendelen svinger

Egil Lind kommenterer «Presidenten har ordet» i Tidende nr. 8

Jeg viser til Carl Christian Blichs leder i Tidende nr 8, 2004.

Carl Christian Blich etterlater seg en leder før sommerferien som, sannsynligvis uten intensjon, reflekterer et syn på tannlegenes utdanning og arbeidsoppgaver som bare kan karakteriseres som trist:

At NTF på vegne av norske tannleger både før og etter Carl Christian Blich har vært farget av en virkelighetsoppfatning som er nasjonal, snever og preget av lav synshorisont, er ikke nytt. Jeg viser til Carl Christian Blichs oppfatning om at Europa nå har rykket innpå oss. At dette gir nye muligheter både for studenter og ferdige kandidater er hyggelig at også NTFs øverste tilitsperson nå har oppfattet. Velkommen etter!

Denne virkelighetsoppfatning kommer også til uttrykk ved at Carl Christian Blich også uttrykker skepsis mot at utdanningskapasiteten ved våre odontologiske fakulteter utvides fra 118 til 170 i 2009. Carl Christian Blich mener vi må være forsiktige slik at det ikke bare blir tannpleieroppgaver igjen til fremtidens tannleger!

Jeg tror ikke vår president ennå har oppfattet at «utlandet» har vært Norges nest største «odontologiske fakultet» i snart 50 år etter krigen. Jeg tror heller ikke han har oppfattet at store andeler av de medlemmene han skal representere har oppfattet hans «nye Europa» som et potensielt arbeids- og utdanningsmarked i årtier. Hvis presidenten tror at det er økt antall av opptak av studenter ved norske læresteder som forskyver «arbeidskampen» mellom tannpleiere og tannleger i fremtiden, er

jeg redd han har liten tro på sine egne kollegers kompetanse og evne til selvutvikling. Om Carl Christian Blich ønsker å bidra til tannlegens karriereutvikling i fremtiden, burde han heller vende sin oppmerksomhet mot kollegers muligheter til en mer differensiert utdanning og selvutvikling: Kanskje kunne han bidra til at NTF aktivt deltok i å utvikle odontologistudiet til en mer allmenn akademisk og vitenskapelig grunnutdanning slik at også tannlegene kunne benytte sin primærutdanning som grunnlag for alternative yrkes- og utdannelsesvalg. Det er jo som kjent ikke alle tannleger som ønsker å bli ved sin lest. Kanskje kunne NTF bidra til at utdannelsen av spesialister og samarbeidet med disse ble et karrierealternativ for alle tannleger og ikke som nå; en langdryg sentralisert forsakelse med fakultetene i Oslo og Bergen som premissleverandør. Kan jeg foreslå at Carl Christian Blich og NTF kanskje kunne ta en titt på det desentraliserte spesialistsamarbeidet som eksisterer i Nord-Sverige med spesialisentra som inkluderer de allmennpraktiserende tannlegene i spesialistjennesten og ikke ekskluderer dem, som her til lands.

Kanskje kunne NTF ved å heve sitt blikk se andre muligheter for fremtidens tannleger enn omkamp fra 80-tallet med tannpleiere om «tannpleieroppgaver». Personlig oppfatter jeg også NTFs ansettelse av en «ikke tannlege» som ny generalsekretær som et uttrykk for, om ikke selvfølgelig, men i minste, en uttrykt mening om at en tannlegebakgrunn er av sekundær betydning når en person som skal fungere som

fagforeningens øverste administrative leder skal ansettes. Uten forkleining av den nyansatte generalsekretær, er det intet annet enn en meningsytring fra sentralsstyret i NTFs side når de så klart mener at det er enklere å lære opp en byråkrat og økonom til å forstå tannlegenes fagforeningsbehov enn det motsatte. Nå er NTF her helt på linje med øvrig norsk helsepolitikk hvor økonomisk- og administrative utdannede ledere skyver til side medisinsk fagpersonell med tilsvarende administrativ utdanning både på sykehus og andre helseforetak. Jeg hadde vel forventet noe mer fra vår egen lille fagforening.

Avslutningsvis ser jeg meg også nødt til å knytte noen kommentarer til Carl Christian Blichs vurderinger av den svenske stats kostnader ved utdanning av tannleger som har emigrert:

Jeg hadde håpet at Carl Christian Blich var klar over at grovt sett har ca. 3–4000 norske tannleger blitt utdannet i utlandet siden krigen. Disse har inntil de siste årene primært vært finansiert av utenlandske universitet og skattebetalere. Jeg synes ikke vi skal bekymre oss over at tannleger utdannet i Norge, liksom de i Sverige, finner Carl Christian Blichs «nye Europa» mer attraktivt som arbeidsmarked enn Norge. Kanskje det kan gi oss anledning til å betale tilbake noe av den utdanningsgjeld vi skylder våre naboland.

Storbritannia søker nå å rekruttere opp til 5 000 tannleger fra øvrige Europa.

God tur og god høst!

Egil Lind

Adresse: 4550 Farsund